

32002L0038

15.5.2002

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 128/41

SMĚRNICE RADY 2002/38/ES

ze dne 7. května 2002,

kteřou se mění a dočasně upravuje směrnice 77/388/EHS, pokud jde o úpravu daně z přidané hodnoty uplatňované na služby rozhlasového a televizního vysílání a na určité elektronicky poskytované služby

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 93 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽²⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Předpisy v současné době platné pro DPH u služeb rozhlasového a televizního vysílání a u elektronicky poskytovaných služeb podle článku 9 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně ⁽⁴⁾ jsou nepřiměřené z hlediska zdanění těchto služeb spotřebovaných uvnitř Společenství a z hlediska zabránění narušování hospodářské soutěže v této oblasti.
- (2) V zájmu řádného fungování vnitřního trhu by měla být tato narušení odstraněna a měla by pro tento druh činnosti být zavedena nová harmonizovaná pravidla. Měla by být přijata opatření k zajištění zejména toho, aby tyto služby, pokud jsou poskytovány za protiplnění a jsou spotřebovávány zákazníky usazenými ve Společenství, byly zdaňovány ve Společenství, a aby nebyly zdaňovány, pokud jsou spotřebovávány mimo Společenství.
- (3) Za tímto účelem by služby rozhlasového a televizního vysílání a elektronicky poskytované služby, které jsou poskytovány z třetích zemí osobám usazeným ve Společenství nebo ze Společenství příjemcům usazeným ve třetích zemích, měly být zdaňovány v místě příjemce služeb.
- (4) K definování elektronicky poskytovaných služeb by měly být příklady těchto služeb uvedeny v příloze směrnice.
- (5) K usnadnění plnění daňových povinností provozovatelů elektronicky poskytovaných služeb, kteří nejsou ani

usazeni ani nemají povinnost být identifikováni pro daňové účely uvnitř Společenství, by měl být zaveden zvláštní režim. V rámci tohoto režimu se může každý provozovatel, který poskytuje takové služby elektronickými prostředky osobám nepovinným k dani uvnitř Společenství, pokud není jinak identifikován pro daňové účely uvnitř Společenství, rozhodnout pro identifikaci v jednom členském státě.

- (6) Neusazený provozovatel, který si přeje využít zvláštního režimu, by měl splňovat stanovené podmínky tohoto režimu a jakýchkoli příslušných stávajících předpisů členského státu, kde jsou služby spotřebovávány.
- (7) Členský stát identifikace musí být za určitých podmínek schopen vyloučit neusazeného provozovatele ze zvláštního režimu.
- (8) Pokud se neusazený provozovatel rozhodne pro zvláštní režim, měla by být každá daň z přidané hodnoty na vstupu, kterou odvedl u zboží a služeb, jež používá ke svým zdaňovaným činnostem spadajícím do zvláštního režimu, vrácena členským státem, kde byla daň z přidané hodnoty na vstupu odvedena, a to v souladu s třináctou směrnicí Rady 86/560/EHS ze dne 17. listopadu 1986 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Úprava vrácení daně z přidané hodnoty osobám povinným k dani, neusazeným na území Společenství ⁽⁵⁾. Možná omezení pro vrácení podle čl. 2 odst. 2 a 3 a čl. 4 odst. 2 uvedené směrnice by se neměla použít.
- (9) S výhradou jimi stanovených podmínek by členské státy měly umožnit, aby některá daňová přiznání a prohlášení bylo možné podávat elektronickými prostředky, a mohou rovněž vyžadovat používání elektronických prostředků.
- (10) Ustanovení týkající se zavádění elektronických daňových přiznání a prohlášení by měla být přijata natrvalo. Veškerá ostatní ustanovení je žádoucí přijmout na přechodné období tří let, které může být z praktických důvodů prodlouženo, avšak v každém případě by měla být na základě zkušeností přezkoumána do tří let po 1. červenci 2003.

- (11) Je proto třeba změnit směrnici 77/388/EHS,

⁽¹⁾ Úř. věst. C 337 E, 28.11.2000, s. 65.

⁽²⁾ Úř. věst. C 232, 17.8.2001, s. 202.

⁽³⁾ Úř. věst. C 116, 20.4.2001, s. 59.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 145, 13.6.1977, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Rady 2001/115/ES (Úř. věst. L 15, 17.1.2002, s. 24).

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 326, 21.11.1986, s. 40.

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Směrnice 77/388/EHS se dočasně mění takto:

1. V článku 9:

- a) v odst. 2 písm. e) se závěrečná tečka nahrazuje čárkou a doplňují se nové odrážky, které znějí:

„— služby rozhlasového a televizního vysílání,

— elektronicky poskytované služby, jako jsou mimo jiné služby uvedené v příloze L.“

- b) V odstavci 2 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„f) za místo poskytování služeb uvedených v poslední odrážce písmene e), jsou-li poskytovány osobám nepovinným k dani, které jsou usazené, mají své trvalé bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržují, v členském státě, osobou povinnou k dani, která má sídlo své hospodářské činnosti nebo stálou provozovnu, odkud poskytuje služby mimo Společenství, nebo nemá-li takové sídlo nebo stálou provozovnu, která má trvalé bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje, mimo Společenství, se považuje místo, kde je osoba nepovinná k dani usazena, kde má své trvalé bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje.“

- c) V odstavci 3 se návětí nahrazuje tímto:

„3. K zamezení dvojího zdanění, nezdanění nebo narušení hospodářské soutěže mohou členské státy v souvislosti s poskytováním služeb uvedených v odst. 2 písm. e), kromě služeb uvedených v poslední odrážce, jsou-li poskytovány osobám nepovinným k dani, a rovněž v souvislosti s nájmem dopravních prostředků považovat:“

- d) Odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. V případě telekomunikačních služeb a služeb rozhlasového a televizního vysílání uvedených v odst. 2 písm. e), jsou-li poskytovány osobám nepovinným k dani, které jsou usazené, mají své trvalé bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržují, v členském státě, osobou povinnou k dani, která má sídlo své hospodářské činnosti nebo stálou provozovnu, odkud poskytuje služby mimo Společenství, nebo nemá-li takové sídlo nebo stálou provozovnu, která má trvalé bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje, mimo Společenství, použijí členské státy odst. 3 písm. b).“

2. V čl. 12 odst. 3 písm. a) se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Třetí pododstavec se nepoužije na služby uvedené v čl. 9 odst. 2 písm. e) poslední odrážce.“

3. Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 26c

Zvláštní režim pro neusazené osoby povinné k dani, které poskytují elektronické služby osobám nepovinným k dani

A. Definice

Pro účely tohoto článku a aniž jsou dotčeny ostatní předpisy Společenství, se použijí tyto definice:

- a) „neusazenou osobou povinnou k dani“ se rozumí osoba povinná k dani, která nemá sídlo své hospodářské činnosti ani stálou provozovnu na území Společenství a která nemá jinak povinnost být identifikována pro daňové účely podle článku 22;
- b) „elektronickými službami“ a „elektronicky poskytovanými službami“ se rozumějí služby uvedené v čl. 9 odst. 2 písm. e) poslední odrážce;
- c) „členským státem identifikace“ se rozumí členský stát, který si neusazená osoba povinná k dani zvolila pro oznámení zahájení své činnosti coby osoby povinné k dani na území Společenství v souladu s ustanoveními tohoto článku;
- d) „členským státem spotřeby“ se rozumí členský stát, který se podle čl. 9 odst. 2 písm. f) považuje za místo poskytování elektronických služeb;
- e) „daňovým přiznáním“ se rozumí prohlášení obsahující informace nezbytné k vyměření výše splatné daně v každém členském státě.

B. Zvláštní režim pro elektronicky poskytované služby

1. Členské státy povolí neusazeným osobám povinným k dani poskytujícím elektronické služby osobám nepovinným k dani, které jsou usazené, mají trvalé bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržují, v členském státě, aby používaly zvláštní režim v souladu s následujícími ustanoveními. Zvláštní režim se použije na všechna taková poskytnutí služeb uvnitř Společenství.

2. Neusazená osoba povinná k dani oznámí členskému státu identifikace zahájení činnosti, kterou vykonává jako osoba povinná k dani, její ukončení nebo změny v takovém rozsahu, v němž není nadále oprávněna používat zvláštní režim. Toto oznámení se podává elektronicky.

Informace předložené neusazenou osobou povinnou k dani členskému státu identifikace při zahájení její zdanitelné činnosti musí obsahovat tyto podrobnosti k identifikaci: název, poštovní adresu, elektronické adresy včetně webových stránek, vnitrostátní daňové číslo, pokud existuje, a prohlášení, že osoba není identifikovaná pro účely daně z přidané hodnoty uvnitř Společenství. Neusazená osoba povinná k dani oznámí členskému státu identifikace jakékoli změny předložených informací.

3. Členský stát identifikace identifikuje neusazenou osobu povinnou k dani pomocí osobního identifikačního čísla. Na základě informací použitých pro tuto identifikaci mohou členské státy spotřeby vést vlastní identifikační systémy.

Členský stát identifikace sdělí neusazené osobě povinné k dani elektronickými prostředky identifikační číslo, které jí bylo přiděleno.

4. Členský stát identifikace vyjme neusazenou osobu povinnou k dani z identifikačního registru, když

- a) tato osoba oznámí, že nadále neposkytuje elektronické služby, nebo
- b) lze jinak mít za to, že její zdanitelné činnosti skončily, nebo
- c) tato osoba nadále nesplňuje podmínky nezbytné k možnosti používání zvláštního režimu nebo
- d) tato osoba opakovaně porušuje pravidla týkající se zvláštního režimu.

5. Neusazená osoba povinná k dani podá elektronickými prostředky členskému státu identifikace daňové příznání za každé kalendářní čtvrtletí, a to i v případě, že elektronické služby nebyly poskytovány. Daňové příznání se podává do 20 dnů po ukončení zdaňovacího období, za které se daňové příznání podává.

Daňové příznání obsahuje identifikační číslo a pro každý členský stát spotřeby, kde je daň splatná, celkovou hodnotu bez daně z přidané hodnoty poskytnutých elektronických služeb za zdaňovací období a celkovou výši příslušné daně. Uvedou se rovněž příslušné sazby daně a celková splatná daň.

6. Údaje v daňovém příznání se uvádějí v eurech. Členské státy, které nepřijaly euro, mohou požadovat, aby údaje v daňovém příznání byly uvedeny v jejich národní měně. Pokud jsou částky za služby uvedeny v jiných měnách, použije se pro vyplnění daňového příznání směnný kurz platný poslední den zdaňovacího období. Přepočet se provede podle směnných kurzů zveřejněných Evropskou centrální bankou pro uvedený den, nebo, pokud není v uvedený den kurz zveřejněn, podle kurzu zveřejněného pro nejbližší následující den.

7. Neusazená osoba povinná k dani odvede daň z přidané hodnoty při podání daňového příznání. Odvod se provádí na bankovní účet vedený v eurech, který určí členský stát identifikace. Členské státy, které nepřijaly euro, mohou požadovat, aby byl odvod proveden na bankovní účet vedený v jejich vlastní měně.

8. Bez ohledu na čl. 1 odst. 1 směrnice 86/560/EHS neprovede neusazená osoba povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, odpočet podle čl. 17 odst. 2 této směrnice, ale je jí vrácena daň podle směrnice 86/560/EHS. Ustanovení čl. 2 odst. 2, čl. 2 odst. 3 a čl. 4 odst. 2 směrnice 86/560/EHS se nepoužijí pro vrácení v souvislosti s elektronickými službami, na něž se vztahuje tento zvláštní režim.

9. Neusazená osoba povinná k dani vede o plněních v rámci tohoto zvláštního režimu záznamy dostatečně podrobné k tomu, aby správci daně členského státu spotřeby umožnily určit, zda daňové příznání podle odstavce 5 je správné. Tyto záznamy by měly být na žádost členského státu identifikace nebo členského státu spotřeby k dispozici v elektronické formě. Tyto záznamy se uchovávají po dobu 10 let od konce roku, ve kterém bylo plnění uskutečněno.

10. Ustanovení čl. 21 odst. 2 písm. b) se nevztahuje na neusazenou osobu povinnou k dani, která se rozhodla pro tento zvláštní režim.“

Článek 2

Článek 22 obsažený v článku 28h směrnice 77/388/EHS se mění takto:

1. V odstavci 1 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) Každá osoba povinná k dani oznámí zahájení, změnu nebo ukončení činnosti, kterou vykonává jako osoba povinná k dani. S výhradou jimi stanovených podmínek umožní členské státy osobě povinné k dani podávat tato oznámení elektronickými prostředky a mohou rovněž použití elektronických prostředků vyžadovat.“

2. V odstavci 4 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) Každá osoba povinná k dani předloží ve lhůtě stanovené členskými státy daňové příznání. Tato lhůta nesmí překročit dva měsíce od konce jednotlivých zdaňovacích období. Členské státy mohou stanovit zdaňovací období jako měsíční, dvouměsíční nebo čtvrtletní. Členské státy mohou nicméně stanovit odlišná období s podmínkou, že nepřekročí jeden rok. S výhradou jimi stanovených podmínek umožní členské státy osobě povinné k dani předkládat daňová příznání elektronickými prostředky a mohou rovněž použití elektronických prostředků vyžadovat.“

3. V odstavci 6 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) Členské státy mohou na osobě povinné k dani požadovat, aby předložila prohlášení obsahující údaje uvedené v odstavci 4, které se týkají všech plnění uskutečněných v předchozím roce. Toto prohlášení musí poskytovat veškeré údaje potřebné pro jakékoliv opravy. S výhradou jimi stanovených podmínek umožní členské státy osobě povinné k dani předložení tohoto prohlášení elektronickými prostředky a mohou rovněž použití elektronických prostředků vyžadovat.“

4. V odst. 6 písm. b) se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Souhrnný výkaz vypracuje za každé kalendářní čtvrtletí ve lhůtě a postupem stanoveným členskými státy, které příjmy opatření nezbytná k zajištění toho, aby byly v každém případě dodrženy předpisy o administrativní spolupráci v oblasti nepřímého zdanění. S výhradou jimi stanovených podmínek umožní členské státy osobě povinné k dani předložení tohoto výkazu elektronickými prostředky a mohou rovněž použití elektronických prostředků vyžadovat.“

Článek 3

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 1. července 2003. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy oznámí Komisi znění ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 4

Článek 1 se použije po dobu tří let, počínaje dnem 1. července 2003.

Článek 5

Rada na základě zprávy Komise přezkoumá před 30. červnem 2006 ustanovení článku 1 této směrnice a buď přijme v souladu s článkem 93 Smlouvy opatření k zavedení vhodného elektronického mechanismu, založeného na rovném zacházení, pro vyměřování, přiznávání, vybírání a rozdělování příjmů z daní z elektronicky poskytovaných služeb zdaňovaných v místě

spotřeby, nebo, je-li to považováno z praktických důvodů za nezbytné, jednomyslně na návrh Komise prodlouží dobu uvedenou v článku 4.

Článek 6

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Článek 7

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 7. května 2002.

Za Radu

předseda

R. DE RATO Y FIGAREDO

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA L

PŘÍKLADNÝ SEZNAM ELEKTRONICKY POSKYTOVANÝCH SLUŽEB PODLE čl. 9 odst. 2 písm. e)

1. Tvorba webových stránek, web-hosting, dálková údržba programů a zařízení.
2. Dodání programového vybavení a jeho aktualizace.
3. Dodání obrazů, textů a informací a zpřístupňování databází.
4. Dodání hudby, filmů a her, včetně hazardních her a loterií, a politických, kulturních, uměleckých, sportovních, vědeckých a zábavných pořadů a událostí.
5. Poskytnutí vyučování na dálku.

Pokud poskytovatel služeb a jeho zákazník komunikují prostřednictvím elektronické pošty, neznamená to samo o sobě, že poskytovaná služba je elektronicky poskytovanou službou ve smyslu čl. 9 odst. 2 písm. e) poslední odrážky.“
